

Три місяці війни забрали у Тернопільщини майже шість десятків воїнів

- 24 Травня, 2022

За три місяці повномасштабної війни в Україні лишень Тернопільщина, за оприлюдненими на сьогодні даними, втратила **57** своїх уродженців та жителів, що боронили країну від рашистів. Наймолодшому захиснику мало **6** у грудні **2022** виповнитись лишень **20** років, найстаршому – у серпні **59**.

Серед вбитих оборонців України з Тернопільщини – як “юні” військові, військові з досвідом, так і ті, які стали до війська України відразу ж після вторгнення росії. Але всі вони — чиїсь батьки чи діти, причина для гордості рідних і причина їхніх сліз та скорботи.

Так, тільки у лютому 2022 Тернопільщина втратила трьох. Першою сумна звістка прийшла у родину Скакунів з Бережан про загибель на Херсонщині їхнього сина, сапера 35-ї окремої бригади морської піхоти **Віталія Скакуна** (19 серпня 1996 – 24 лютого 2022). Як повідомила прес-служба бригади, у якій служив: “Матрос Віталій Скакун зголосився підірвати Генічеський автомобільний міст, щоб зупинити просування ворожої танкової колони. [Він замінував важливий стратегічний об’єкт, але вчасно відійти звідти не встиг](#)”. Поховали чоловіка 2 березня у рідних Бережанах. Напередодні, 26 лютого, Президент присвоїв йому звання Героя України. А у

квітні його іменем назвали міст у Чехії, прямо перед в'їздом до посольства країни-агресора у Празі.

Того ж 26 лютого не стало на війні ще одного уродженця краю – у боях на Херсонщині загинув **Альберт Тарасов** (11 липня 1999 – 26 лютого 2022). Хлопець народився у Ланівцях, проходив службу у 80-й окремій десантно-штурмовій бригаді. Нагороджений орденом III ступеня посмертно. Поховали захисника 8 квітня у рідному місті.

Наступна втрата не забарилась і вже 28 лютого, рятуючи життя українських воїнів під час боїв на Сумщині, під Охтиркою, загинув лікар **Андрій Місяць** (1 січня 1977 – 28 квітня 2022). Уродженець села Крогулець нині Чортківського району був свого часу очільником Гусятинської райлікарні, активним учасником Революції Гідності, потім пройшов кілька гарячих точок, служив у медроті 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня посмертно, орденом “За мужність” III ступеня у 2016, нагрудним знаком “Дебальцеве – 2015”. Поховали захисника 10 березня у рідному селі.

В березні Тернопільщина втрачала ледь не щодня

Березень 2022 як почався для жителів області втратами на війні, так ними і завершився. За цей місяць вбили понад два десятки наших краян.

Зокрема, 2 березня загинув у Старокостянтиніві на Хмельниччині кращий льотчик ударної авіації за підсумками 2021, командир авіаційної ланки авіаційної ескадрильї 299-й бригади тактичної авіації імені генерала Василя Никофорова **Олександр Корпан** (8 вересня 1994 – 2 березня 2022). Він відвів ворожий літак, як повідомляли в Тернопільській ОВА, і ціною власного життя врятував побратимів. Дані щодо місця народження Олександра у різних ЗМІ відрізняються – то Тернопільщина, то Крим. Та похований він 7 березня у Підгайцях. 10 березня присвоєно звання Героя України з удостоєнням ордена “Золота Зірка”.

Наступного дня після смерті льотчика загинув знову уродженець краю – футболіст, військовослужбовець **Роман Стецюк** (6 лютого 1998 – 2 березня 2022). Роман проходив військову службу за контрактом на посаді розвідника підрозділу ЗС України. Загинув поблизу м. Сєверодонецька на Луганщині, а

похований 8 березня на Алеї Героїв, що на Микулинецькому цвинтарі у Тернополі.

4 березня загинув наймолодший воїн з Тернопільщини – військовослужбовець Національної гвардії України **Василь Конет** (15 березня 2002 – 4 березня 2022). Хлопець – уродженець села Ворвулинці нині Заліщицької громади. У якому місці вороги обірвали життя юнака – інформації на загал не було, а поховали його 14 березня у рідному селі.

Трагічним видалось для краю і 6 березня, адже цього дня обірвалось життя трьох уродженців: полковника Державної прикордонної служби України, учасника бойових дій від 2014 **Романа Гаха** (народився 20 липня 1984 у Баворові нині Великоївської громади Тернопільського району) від мінометного вогню у селищі Житлівка на Луганщині ; лейтенанта ЗСУ **Петра Батьківського** (народився 22 грудня 1985 у Кутківцях), чий підрозділ з вересня 2021 року локалізувався у селищі Піски Донецької області, а 6 березня 2022 року отримав наказ про передислокацію; військового журналіста, бійця 80-ї окремої десантно-штурмової бригади **Віктора Дудара** (народився 20 грудня 1977 у селі Перемилів нині Хоростківської громади), що загинув при обороні Миколаєва. Перший воїн похований 11 березня у селі Баворів та 10 квітня у Тернополі на Кутківцевському цвинтарі, другий – 8 березня у Львові на Личаківському цвинтарі.

7 березня 2022 також не обійшлося без сумної звістки – обірвалось життя ще одного молодого уродженця краю, капітана Державної прикордонної служби **Івана Волочія** (20 червня 1995 – 7 березня 2022). Воїн загинув на Харківщині внаслідок смертельного поранення від вибуху танкового уламково-фугасного снаряду окупантів. Як писали ЗМІ, Герой поклав своє життя заради того, щоб виконати завдання – зупинити просування ворога вглиб України. Поховали його 9 березня у селі Бересток Заліщицької громади, уродженцем якого він і є.

І вже 7 березня в бою на Київщині загинув військовослужбовець, старший солдат **Юрій Тихоліз** (1 січня 1990 – 7 березня 2022). Юрій народився в Дарахові нині Теребовлянської громади. У 2014 прийшов на роботу у Теребовлянський військомат, у 2017 – підписав контракт. З лютого 2022 був у складі 14-ї окремої механізованої бригади. Рідні Юрія майже місяць шукали його після зникнення зв'язку з ним 7 березня, а правду дізнались 5

квітня. Похований 8 квітня у Теробовлі. Нагороджений посмертно орденом “За мужність” III ступеня.

Не обійшлося без втрат і 8 березня. Так, біля села Лукашівка Чернігівської області від осколків ворожого снаряду загинув **Михайло Процишин** (26 травня 1964 – 8 березня 2022). Чоловік є уродженцем села Нижбірок Васильковецької громади Чортківського району, був від 2014 учасником АТО/ООС. Поховали його 14 квітня в Гусятині, де він і жив. Отримувало Тернопілля трагічні звістки і у наступні дні.

Зокрема, 11 березня 2022 року поблизу м. Золоте-4 на Луганщині загинув кандидат в майстри спорту з греко-римської боротьби, солдат ЗСУ **Олександр Питель** (28 березня 1996 – 11 березня 2022). Воїн – уродженець Тернополя, у 2019 підписав контракт на три роки. Поховали його 18 березня на Микулинецькому кладовищі на Алеї Героїв.

Наступного дня у селі Слобода Кухарська на Київщині загинув **Роман Лебухорський** (10 жовтня 1986 – 12 березня 2022). Роман був учасником Революції Гідності, а у 2014 році пішов добровольцем на війну. Служив у «Правому секторі», 10-й окремій гірсько-штурмовій бригаді та 109-му батальйоні «Едельвейс». Останній спочинок хлопець знайшов 26 березня у рідному для нього селищі Золотий Потік.

14 березня біля містечка Золоте на Луганщині загинув солдат ЗСУ **Олександр Михайловський** (9 жовтня 1987 – 14 березня 2022). Чоловік народився у місті Гайсин Вінницької області та проживав у селі Забойки Тернопільського району, куди прийшов у зяті. До лав ЗСУ він став вперше у 2014. Поховали його 2 квітня 2022 у Забойках.

15 березня обірвалось життя ще двох наших краян. Зокрема, в лікувальному закладі у Львові помер **Михайло Москалик**, який напередодні отримав важке поранення на командному пункті в районі проведення ООС. Михайло народився у жовтні 1974 в селі Улашківці нині Нагірянської громади, був учасником Революції Гідності, а з 2015 – учасником бойових дій. Поховали чоловіка 18 березня в рідній Нагірянці.

Також 15 березня загинув у боях за Київ військовий, солдат Нацгвардії **Іван Анін** (11 вересня 1998 – 15 березня 2022). Хлопець – уродженець села Боложівці нині Шумської громади. 3 грудня 2020 року

проходив службу в Національній гвардії України у Києві, а з листопада 2021 року служив за контрактом. Похорон відбувся 19 березня у селі Сураж.

Не пройшло без втрат і 16 березня – внаслідок бойового зіткнення та масованого артилерійського обстрілу поблизу Попасної Луганської області загинув старший солдат ЗСУ, командир бойової машини механізованого батальйону **Олег Лапінський** (14 вересня 1985 – 16 березня 2022). Поховали його 1 квітня на Туницькому цвинтарі у Кременці.

Окрім того, 16 березня загинув на Київщині військовий, молодший сержант Нацгвардії **Дмитро Головко** (21 червня 1997 – 16 березня 2022). Хлопець народився у місті Ланівці тепер Кременецького району. Служив у Нацгвардії, там і залишився. Після одруження родина винаймала житло в Ірпені. Поховали його аж 24 травня у Ланівцях.

Ще двоє наших краян не стало 24 березня. Так, внаслідок артилерійського обстрілу у с. Новозванівка Луганської області загинув військовий, старший лейтенант ЗСУ **Олег Юрчик** (5 вересня 1998 – 24 березня 2022). Хлопець народився у селі Перепельники нині Зборівської громади, служив у 24-й окремій механізованій бригаді імені короля Данила, похований 3 квітня у рідному селі.

Того ж 24 березня у Попасній на Луганщині загинув **Василь Гуцуляк** (2 жовтня 1987 – 24 березня 2022). Захисник народився у селі Іване-Пусте нині однойменної громади Чортківського району, був учасником Революції Гідності. З початком повномасштабного вторгнення повернувся із Польщі, пішов добровольцем та став до лав ЗСУ. Поховали його 2 квітня у рідному селі.

І вже 28 березня підірвався на фугасі біля Запоріжжя **Євген Данилків** (6 січня 1999 – 28 березня 2022). Хлопець – уродженець села Біла нині Білівської громади Тернопільського району. Свого часу хлопець жив у Польщі, а відразу після повернення пішов на контракт із ЗСУ. Поховали його 3 квітня у рідному селі.

А 30 березня перестало битися серце **Василя Бумби**, що отримав поранення під час ракетного обстрілу Яворівського полігону. Чоловік народився 21 березня 1980 у Збаражі, брав участь у російсько-українській війні у 2015-2016 та 2017-2019 р.р. З початком повномасштабного вторгнення сам пішов у військкомат. Поховали чоловіка 1 квітня у рідному місті.

31 березня пройшло для області взагалі із трьома втратами. Так, у важких бойових умовах біля села Богородичне на Донеччині загинув військовий, молодший сержант ЗСУ **Володимир Баб'як**. Чоловік народився 6 липня 1978 у селі Глинна нині Козівської громади, служив старшим оператором протитанкового відділення взводу вогневої підтримки аеромобільної десантної роти. Похований 5 квітня у рідному селі.

Того ж числа, у тому ж місці на Донеччині внаслідок ворожого обстрілу загинув військовий **Сергій Васюк**. Чоловік народився 26 червня 1975 у Ланівцях, жив і працював останні роки в Києві із початком війни пішов до Київського військкомату та записався у лави ЗСУ. Поховали його у рідних Ланівцях 6 квітня.

Також 31 березня у боях біля Києва загинув військовослужбовець **Микола Курик**. Хлопець народився 18 грудня 2002 у Тернополі, служив у добровольчому батальйоні спецпідрозділу “Сонечко УПА”. Поховали його 8 квітня 2022 на Алеї Героїв на Микулинецькому кладовищі. До слова, нагороджений посмертно орденом “Лицарський хрест добровольця”, відзнакою Головного управління розвідки “За бойові заслуги”.

Гинули і досвічені, і новобранці

Квітень 2022 також розпочався втратами для Тернопільщини. За цей місяць загинуло теж понад два десятки жителів та уродженців краю.

Зокрема, 1 квітня від ворожого мінометного обстрілу загинув український поет, учений, громадський діяч, засновник літературного проєкту «Дух Нації» **Юрій Руф** (Юрій Дадак). Чоловік народився 1980 року у Бережанах, проживав у Львові. З перших днів вторгнення був добровольцем на війні. Воював на Луганщині у складі львівської 24-ї бригади. Похований 9 квітня у Львові, на Марсовому полі, прилеглому до Личаківського цвинтаря. 14 травня нагороджений посмертно орденом “За мужність” III ступеня.

Окрім того, 1 квітня біля Мар'їнки на Донеччині загинув **Володимир Боберський** (24 липня 1981 – 1 квітня 2022). Чоловік народився на Львівщині, проживав у Дарахові на Тернопільщині. Був активним учасником Революції Гідності. З початком вторгнення повернувся із Польщі, аби стати до лав захисників. Поховали його 21 квітня у Дарахові.

Далі, під час бойового зіткнення, в боях за Рубіжне, 4 квітня загинув військовослужбовець **Андрій Терebій** (28 жовтня 1991 – 4 квітня 2022). Андрій народився у Тернополі. На війні був – з її початку, з 2014. Учасник громадського руху ветеранів та волонтерів «Захисти Україну» та громадської організації “Res_Publica. Брати по Зброї”. З початком вторгнення у лютому служив в складі 122-го окремого аеромобільного батальйону. Похований 11 квітня на Алеї Героїв на Микулинецькому цвинтарі.

9 квітня загинуло відразу два бійці. Так, під час бойового завдання у Запоріжжі загинув військовослужбовець **Володимир Брода** (22 липня 1979 – 9 квітня 2022). Чоловік народився у Тернополі, був учасником АТО, служив у 44-й окремій артилерійській бригаді. А з лютого 2022 – у складі 128-ї окремої гірсько-штурмової бригади. Похований 9 квітня на Алеї Героїв, що на Микулинецькому кладовищі.

Внаслідок бойового зіткнення та масового артилерійського обстрілу біля м. Попасна Луганської області того 9 квітня загинув військовослужбовець, старший солдат ЗСУ **Олег Андрощук-Русиняк**. Чоловік народився 26 лютого 1970 у смт Товсте нині Товстенської громади. Служив бойовим медиком 3-го механізованого взводу 4-ї механізованої роти 2-го механізованого батальйону військової частини А 0998. Похований 14 квітня в рідному селищі.

10 квітня на Донеччині загинув військовослужбовець **Василь Куніцький**. Чоловік народився 23 травня 1967 у селі Скомороше нині Білобожницької громади Чортківського району. До вторгнення працював трактористом, а на початку березня відправився на фронт. Поховали його 16 квітня в рідному селі.

Далі, 11 квітня (така дата зазначена на хресті, з яким хоронили) внаслідок ворожого артобстрілу в Донецькій області, під містом Вугледар загинув **Любомир Яремейчук**. Сумна звістка надійшла про це 15 квітня. Чоловік народився 7 лютого 1976 у Вербівцях на Івано-Франківщині, потім одружився та прийшов в зяті у Заліщики. був учасником АТО. Служив у 53-й окремій механізованій бригаді імені князя Володимира Мономаха. Похований 21 квітня в рідному селі на Франківщині.

12 квітня вороги вбили одразу трьох наших краян. Зокрема, у зоні бойовий дії біля Авдіївки загинув військовослужбовець **Ярослав Джердж** (19

січня 1977 – 12 квітня 2022). Чоловік народився в смт Великі Бірки нині Великобiрківської громади. Похований 23 квітня у рідному селищі.

12 квітня на Донеччині загинув від кулі рашистів військовослужбовець **Андрій Маслов** (1 вересня 1990 (інформація дещо відрізняється у різних джерелах) – 12 квітня 2022). Чоловік народився в селі Мухавка Чортківського району, проживав після одруження в селі Давидківці Колиндянської громади того ж району. На початку березня 2022 пішов добровольцем на війну. Поховали його 16 квітня у Давидківцях.

І того ж 12 квітня внаслідок ворожого артилерійського обстрілу біля Попасної на Луганщині, вивозячи поранених, загинув військовий **Роман Леськів** (30 листопада 1990 – 12 квітня 2022). Чоловік з 2014 служив у батальйоні “Айдар”, пізніше вступив до 24-ї окремої механізованої бригади. Похований 17 квітня у селі Озерна нині Тернопільського району.

19 квітня також пройшло з трьома втратами. Так, в бою з рашистами на Сході держави загинув **Сергій Герасименко** (12 березня 1990 – 19 квітня 2022). Чоловік є уродженцем села Водяне на Дніпропетровщині, але останні роки проживав у Теробовлі. У 2016 році під час мобілізації пішов до військкомату добровільно, підписав контракт, який поновив у 2020 році. Поховали його 21 квітня у Теробовлі.

Також 19 числа під час бойового зіткнення та масованого артилерійського обстрілу на Донеччині загинув **Вадим Січка**. Народився він 1988 у селі Вербівка нині Скала-Подільської громади Чортківського району. Був учасником Революції Гідності, учасником АТО у 2015-2016. У лютому 2022 пішов на війну добровольцем. Похований 22 квітня у рідному селі.

Ще одним загиблим цього дня є **Степан Генік** (20 серпня 1984 – 19 квітня 2022). Чоловік загинув під час бойового зіткнення та масованого артилерійського обстрілу на Донеччині. Він був уродженцем села Криве нині Козівської громади. Був учасником Революції Гідності. Пішов на фронт з початком російсько-української війни у 2014. Поховали його 22 квітня у рідному селі.

Наступні втрати сталися 21 квітня – цього дня загинуло троє. Так, на Сході України загинув **Руслан Рудіч** (29 червня 1974 – 21 квітня 2022). Він – уродженець села Урмань нині Бережанської громади. Служив у складі 95-ї десантно-штурмової бригади Збройних сил України. Брав участь в боях під

Мар'їнкою, був демобілізований. У лютому 2022 повернувся на Схід. Поховали захисника 1 травня в селі Рай на Бережанщині.

Також 21 числа загинув у бою біля Харкова **Любомир Ваверчак**. Чоловік народився 22 лютого 1995 у селі Карашинці нині Хоростківської громади. Служив старшим навідником гармати артилерійського взводу артилерійської батареї артилерійського дивізіону. Поховали його 27 квітня в рідному селі.

Ще одним захисником, загиблим цього числа, є **Олександр Луцик** (13 жовтня 1972 – 21 квітня 2022). Чоловік народився в селі Білозірка нині Лановецької громади. Проживав в селі Обичі та Залізці на Тернопільщині. Після служби в армії працював водієм, згодом електриком. З початком повномасштабного вторгнення був мобілізований до лав ЗСУ. Загинув біля Новобахмутівки на Донеччині. Поховали його 15 травня в Залізцях.

22 число також принесло втрати для краю – на Донеччині біля села Богоявленка загинув військовослужбовець **Михайло Завада**. Чоловік народився 22 листопада 1981 в селі Драганівка нині Підгороднянської громади. Працював у лісництві. У березні пішов до війська та встав на захист країни. Був стрільцем в 68-ї окремої егерської бригади. Похований 27 квітня в рідному селі.

27 квітня загинуло разом одразу троє бійців. Так, під час ворожого артилерійського обстрілу на Луганщині загинули троє поліцейських: 43-річний старший лейтенант поліції **Михайло Гудзь**, інспектор – снайпер взводу №2 РПСПОП «Тернопіль» ГУНП в Тернопільській області; 51-річний старший сержант поліції **Тарас Гогусь**, поліцейський взводу №1 РПСПОП «Тернопіль» ГУНП в Тернопільській області; 44-річний капітан поліції **Сергій Рудий**, інспектор-черговий чергової частини РПСПОП «Тернопіль» ГУНП в Тернопільській області.

Перший похований 30 квітня у селі Петриків Тернопільського району, другий – у Гаях Гречинських Байковецької громади, третього – у селі Токи Скориківської громади.

29 квітня загинув під час виконання службових обов'язків між с. Новоселівка Друга і с. Василівка на Донеччині внаслідок ворожого мінометного обстрілу **Роман Василюк**. Чоловік народився 23 січня 1984

року в селі Панівці нині Мельнице-Подільської громади. Пішов у військкомат записуватись до лав ЗСУ майже відразу після повномасштабного вторгнення, 25 лютого. Служив вогнеметником вогнеметного взводу радіохімічного біологічного захисту військової частини А4007. Похований 6 травня у рідному селі.

Травень теж виплаканий, але менше

У травні 2022 роки, за оприлюдненими даними, є близько десятка вбитих захисників з Тернопільщини. Так, 2 травня поблизу міста Северодонецька на Луганщині під час мінометного обстрілу загинув **Віталій Мамунько**. Він є уродженцем села Іванків нині Скала-Подільської громади. На війну пішов після вторгнення росії. Похований воїн 9 травня в рідному селі.

Потрапив 2 травня під мінометний обстріл у тому ж місті на Луганщині ще один крайнин – **Микола Луців**. Важкопораним його доправили до госпітала того ж дня, але врятувати не вдалось. Чоловік народився 30 серпня 1980 у Бучачі на Тернопільщині. У березні його призвали на службу до лав ЗСУ. Служив розвідником-далекомірником 2-ї мінометної батареї. Поховали воїна 9 травня у рідному місті.

Внаслідок мінометного обстрілу бойової позиції в Северодонецьку, але вже 7 травня, загинув військовослужбовець **Віктор Стасюк**. Чоловік народився 23 лютого 1967 у Ланівцях. Спершу учителював у Чорткові, потім певний час жив і працював за кордоном, а останнім часом опікувався 85-річною мамою. На війну пішов добровольцем. Служив у 115-й бригаді. Похований 21 травня в Ланівцях.

8 травня загинув на Луганщині **Сергій Марущак**. Чоловік народився 29 липня 1989 року в селі Скородинці нині Чортківської громади, жив у селі Джуринська Слобідка. Служив розвідником-санітаром. На війну він пішов на другий день вторгнення, 25 лютого, добровольцем. Поховали воїна 15 травня у селі, де проживав.

Мінометний вогонь забрав життя ще одного крайнина і 10 травня. Так, біля села Павлівка на Донеччині загинув **Сергій Степанюк**. Чоловік народився 5 липня 1979 у Луцьку, з 2000 проживав у селі Дзвиняча нині Вишнівецької громади. Після вторгнення росії у лютому він повернувся із Польщі та став до лав ЗСУ. Похований 13 травня у селі, де проживав.

Відавали життя за Україну, борючись з рашистами, країни і у наступні дні.

Так, 12 травня загинув у бою **Євген Безкровний**. Чоловік народився 9 жовтня 1989 у селі Зелене нині Мельнице-Подільської громади. Працював на будівництві, їздив на заробітки. З початком вторгнення – пішов добровольцем на війну. Похований 20 травня в смт Мельниця-Подільська.

13 травня внаслідок артилерійського обстрілу поблизу с. Малинівка на Донеччині загинув **Олександр Саєцький** (27 березня 1993 – 13 травня 2022). Чоловік народився на Хмельниччині. Працював в ІТ-сфері. На війну пішов добровольцем. Служив заступником командира бойової машини-навідником-оператором 3 механізованого відділення 3 механізованого батальйону. Похований у селі Будилів, звідкіля родом його батьки.

Обірвали рашисти життя країнину і 14 травня. Так, в боях на Харківщині загинув **Василь Паславський** (3 квітня 1971 – 14 травня 2022). Чоловік проживав у Тернополі, служив командиром відділення взводу військової частини. Похований 23 травня 2022 року в селі Домаморич Підгороднянської громади, звідкіля родом його дружина.

15 травня загинув на Сході військовослужбовець, полковник, учасник афганської, карабаської, придністровської та російсько-української воєн, **В'ячеслав Кравчук** (18 серпня 1963 – 15 травня 2022). Чоловік – уродженець Хмельниччини, служив командиром роти спецпризначення в/ч 1441 та 35-го окремого штурмового батальйону «Тернопілля». Був головою Тернопільської обласної організації Всеукраїнського громадського об'єднання «Спілка офіцерів України». З початком вторгнення у 2022 році вирушив на фронт боротися з рашистами. Поховали його у рідному селі Адамівка на Хмельниччині.

Також у травні, щоправда точної дати не оприлюднювалось, загинув **Михайло Яцковський**. Трагічну звістку про це родина отримала 18 травня. Чоловік народився 14 лютого 1978 на Житомирщині. Проживав у с. Вербівці на Тернопільщині. У 2021 підписав контракт з 24-ю окремою механізованою бригадою. Загинув в травні 2022 року біля м. Золото-1 на Луганщині. А похований у Вербівцях 22 травня.

*За інформацією тернопільських ЗМІ, Вікіпедії, сайтів громад
Тернопільщини*

Світлана Гривас

<https://politerno.com.ua/papers/try-misyatsi-vijny-zabraly-u-ternopilshhyny-majzhe-shist-desyatkiv-voyiniv/?fbclid=IwAR0eJ4XTax5TDvro-G5PC9Aojs6Y8hjAzoFvDjwY4NbP9bxna-ul7HhY3T0#>